

vil altsaa sige, at et eventuelt Overskud i Statsregnskabet skal komme Statens Likviditet til gode i Forhold til tidligere Tid. Det har ikke været muligt at vinde Interesse for vor Tanke. Ængstelsen for at lægge Planer om, i hvilket Tempo vi skal nedbringe Reguleringskontoen, synes at have været saa stor, ja, har ganske utvivlsomt været saa stor, at det ikke har været muligt at vinde Gehør for den Betragtning, at ethvert Overskud ud over, hvad en rimelig Statshusholdning kræver, i den kommende Tid maa gaa til Sanering over Reguleringskontoen.“

Efter at de socialdemokratiske Ændringsforslag var forkastet og Flertallets vedtaget, vedtoges Lovforslaget ved 3. Behandling med 60 Stemmer mod 15, idet 39 Medlemmer hverken stemte for eller imod.

I *Landstinget* indtog Partierne samme Stilling til Lovforslaget som i Folketinget. Som Svar paa en Forespørgsel af *Jørgen Jørgensen* (K. F.) udtalte *Finansministeren* her, at de hidtil trufne Pengesaneringsforanstaltninger kunde ventes at ville medføre, at *Pengemængden* blev nedbragt fra 4—5 Milliarder Kr. til et Sted mellem 2 og 3 Milliarder Kr. Det skulde herefter for saa vidt synes ønskeligt yderligere at opsuge mindst 1 Milliard Kr. „Jeg maa imidlertid tage det Forbehold, at Erfaringen synes at vise, at det danske Folk af Krigen bl. a. har lært at gaa med større Pengebeløb i Lommen end man har gjort hidtil, idet det viser sig, at Seddelcirkulationen er meget større, end man i og for sig skulde vente efter Om sætningens Størrelse. Man kunde jo regne med, at efter at Prisniveauet er steget til hen imod det dobbelte og Befolkningen er vokset lidt, havde vi Brug for en Seddelcirkulation paa ca. det dobbelte af den, vi havde Brug for før Krigen. Seddelcirkulationen er imidlertid mellem 3 og 4 Gange saa stor som før Krigen, utvivlsomt fordi Folk har faaet andre Vaner med Hensyn til at gaa med Pengesedler i Lommen. Det skyldes maaske dels det lave Renteniveau for Indlaan i Bankerne, dels maaske dette, at man er vant til at føle sig velhavende; og saa længe Folk gaar med disse store Pengebeløb i Lommen, kan vi jo uden større Forstyrrelse tillade os at have en noget større Pengemængde end normalt.

Jeg er derfor ikke sikker paa, at der ud over det, der allerede er foretaget, behøves saa forfærdelig meget. Jeg vil tro, at hvis man med Tiden foretog en yderligere Opsugning paa op imod 1 Milliard, skulde det være nok, og jeg vil tro, at den yderligere Nedbringelse af Pengemængden, som skal finde Sted, behøver man ikke at foretage ved Eengangsforanstaltninger som Eengangsskat o. lign. Det har vi nu gjort, men det vil være naturligt — jeg forstod, at det ogsaa var den Betragt-